

ELVEDA DAĞLAR

Memmed Araz

Belki bu yerlere bir de gelmedim
Duman, salamat kal, dađ, salamat kal.
Dalımca su sepir yohsa bulutlar
Leysan, salamat kal, yađ, salamat kal!

Gıy vuran kartallar yok oldu çende
Nergizler saraldı şehli çemende
Ey karagöz peri, dalımca sen de
Boylan, salamat kal, bak, salamat kal!

Geldim, karşıladı güller-çiçekler
Gedirem, el edir boz biçenekler
Nidamı çaylara dedi külekler
Bulan salamat kal, ah salamat kal!

O yüce dađların biri de sensin
Şairi de sensen, şiiri de sensin
Varı, bereketi, hayri de sensin
Çoban, salamat kal, sağ-salamat kal!

GEL ÖĞREDİM

Mestan Güner

Gel öğredim, sen görüşe gelende
Uzden ağla, yüreğinden alış gel.
Komşu kızdı suya gitmek vaktini
Öyle böyle, söz gelişi soruş gel.

Bir ki, deđil tez anlayan, tez duyan
Gedip ayna karşısında az dayan.
Çok olucak tek gedene göz koyan
Meslehetdi, güzellere karış gel.

Kurban olum, her davanın vakti var
Kaş gabagın sonra yolu bağlayar
Küsdürübsen, anan seni saklayar
Öp gözünden, ellerinden, barış, gel.

Men deyene gülürsense, gül teki
Ne deyirem, menden derin bil teki
Mestan seni gözleyirse gel teki
İsteyirsen bir köyünen vuruş gel.